

**Oponentura diplomové práce Terezy Kmoškové, Bud'ánka,
atelier Borise Redčenkova a Vítěslava Dandy na FA
leden 2018**

Profesionálně zabalená i hezky zpracovaná spousta práce, ve kterém ale nevidím mnoho architektury v nejšířším slova smyslu. Systematické poskládání poznatků, ale jakoby bez zájmu, náboje, hravosti, nápadů. Celek působí ploše, utahaně.

Slečna Kmošková si jako cíl diplomní práce stanovila vytvořit z Bud'ánek kulturní centrum lokality, zasazuje sem funkce, které by zde, jak vyplývá z participačního projektu Motolského údolí, rádi viděli místní obyvatelé, ti sami vnímají Bud'ánka jako centrum, jako důležité místo, místo s výraznou energií včetně výrazné historické paměti místa.

Slečna Kmošková se na začátku správně ptá: co dělá Bud'ánka Bud'ánkami? Jak docílit zachování onoho ducha místa? K čemu se vracet? A co místu přinést? Když ze samotné osady mnoho nezbylo...

Pečlivě prostudovává dostupné podklady, historii osady, průzkumy, cituje z romaneta Rváč Jakuba Arbese i z textu k vyhlášení památkové zóny Bud'ánka..

A rozhoduje se zachovat či obnovit (pokud neexistují) hmoty původních objektů, jejichž zasazení do terénu, jejich měřítko, orientaci a seskupení a také terén samotný vnímá jako stěžejní.

Potud nezbyvá než souhlasit, otázkou pro mě ale je, zda to stačí? Zda mechanické naplnění výše uvedených pravidel, jak v diplomní práci vidíme, může udržet genia loci lokality, která vznikala živelně, individuálně, kde každý dům byl jiný...

Proč jsou v diplomní práci domy rozděleny do skupinek a v rámci nich sjednoceny nejen náplní, ale i vizuálně? Nemění se tím vyznění? Co dělá měřítko Bud'ánek? Jsou to pouze objemy domů? Co jejich individualita nebo detail?

Lokalita, dříve sloužila převážně pro bydlení, dvorky i zahrady byly soukromé, uzavřené, plné hospodářských stavbiček, vše vznikalo chaoticky, dle konkrétních potřeb obyvatel.. Jak se propisuje nová funkce? Co ona přináší, co potřebuje? Co nabízejí Bud'ánka pro ni?

Slečna Kmošková se veřejným prostorem zaobírá jen v rámci hlavních cest, jež zachovává. Určité bizardnosti členitého terénu, skal, malebnosti dvorků, pomocných schodišť, cest, stezek, tajemných zákoutí málo využívá, respektive se nedostává vůbec k potřebnému měřítku veřejného prostoru. Situaci řeší jakoby pouze ve 2D, nevyžívá nebo možná úplně nezná, nevnímá terénní konfiguraci.

Prostory mezi *výstavními objekty, kavárnou, muzeem a workshopy* nejsou řešeny téměř vůbec, stejně tak napojení konce lokality na ulici U dvou srpů, čtyřmetrový výškový rozdíl před a za domy jakoby neviděla.

Je například dobře, zastavovat malebný prostor skály za hospodou kompaktním objemem a to jen pro účely zázemí hospody?

Slečna Kmošková také nijak nezvyšuje propustnost území, která by nové funkci slušela, náležela. V tomto smyslu nefunguje například příliš dobře sekce *Bydlení*, které je ve dvou úrovních a zabraňuje průchodu od Koloniálu na do horní ulice po vrstevnici, (při podcházení č.p.143 chybí schody).

Určitou jemnost a konečně i detail naopak vidím v řešení *Čajové besidky*, kde se vrací k podobě z roku 1887 a zasazuje ji do malebné ovocné zahrady.

Dobře zvolená se mi zdá i náplň domu č.p.135 – taneční sál. Nápaditý je i přepis mansardy do pergoly nad vyhlídkou, bohužel i zde se ukazuje malá znalost místa. Podél domu vedou stávající jezdecké schody, které jsou vedle ikonického hlavního schodiště druhou hlavní propojkou mezi ulicemi. Nejenže jich slečna Kmošková nevyžívá (možnost přímého napojení ze sálu), ale asi je i ruší, do jejich místa kreslí vstup na vyhlídku.

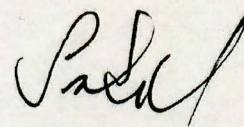

Dalším velkým tématem Budánek je jejich předpolí - vztah k ulici Plzeňské. V řešení slečny Kmoškové oceňuji znovuotevření dnes zatrubněného Motolského potoka i práce s jeho břehy je zajímavá a nápaditá.

Mezi potok a Plzeňskou ulici pak umisťuje multifunkční halu chybějící místním obyvatelům a objemově nespílitelnou v rámci Budánek samotných. Nová hmota podél Plzeňské je, myslím, správně pro zkompaktnění ulice Plzeňské i pro odclonění osady, jak tomu ostatně dříve bývalo. Otázkou pro mě je, zda v této poloze a formě? Skutečně v tomto místě a pouhým pruhem ve fasádě hala i propojuje Plzeňskou ulici s Budánkami, jak studentka doufá? Hezký nápad je umístění kavárny k hladině potoka pod úroveň ulice.

Proč v této části návrhu už slečna Kmošková nesleduje svá pravidla stanovená na začátku práce a neobnovuje i hmotu objektu mlýna? Vrátila by tak Budánkám další původního veřejný prostor - náměstíčko mezi mlýnem, hospodou. Proč nepracuje s usedlostí Zámečnice? Vždyť mezi usedlostí a mlýnem se přes můstek do Budánek vstupovalo... Neměla by se Zámečnice k Budánkám zpět připojit alespoň pomyslně?

Bohužel této práci chybí moment vzrušení, nadšení, hlubší zájem o věc, lidské měřítko... Hodnoty, které dle mého názoru dělají rozdíl mezi nijakou a skvělou architekturou. Přeji slečně Kmoškové do dalších projektů právě onen potřebný zápal. Práci hodnotím známkou C.

Markéta Smrčková
31.1.2018